

об'єктивну сторону злочинів проти власності (статті 185, 186, 189, 190, 191 КК). Однак, на відміну від останніх складів злочинів, заподіяння певної матеріальної шкоди не є обов'язковою ознакою.

Частина 3 ст. 262 КК встановлює кримінальну відповідальність за дії, передбачені частинами першою та другою цієї статті, якщо вони вчинені організованою групою, як особливо кваліфікуючу ознаку (не виникає труднощів для розуміння такої юридичної конструкції). А також передбачає і як особливо кваліфікуючі ознаки, і водночас як самостійний склад злочину, розбій з метою викрадення вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин або радіоактивних матеріалів, а також вимагання цих предметів, поєднане з насильством, небезпечним для життя і здоров'я.

Щодо форм незаконного заволодіння предметами, зазначеними у ч. 3 ст. 262, то вони є аналогічними (однорідними) формам незаконного заволодіння чужим майном (злочинів проти власності статті 187, 189 КК) і наразі не потребують додаткового аналізу.

Необхідно звернути увагу, що такі форми незаконного заволодіння не містять серед предмета злочинного посягання вибухові пристрої. Виникає питання, чи за таких форм незаконного заволодіння вибухові пристрої втрачають свої характерні властивості? Чи змінюється безпосередній об'єкт злочину у разі розбою з метою викрадення вибухових пристроїв або вимагання цих предметів, поєднане з насильством, небезпечним для життя і здоров'я? На наше переконання, ні. В даному випадку форма незаконного заволодіння вибухових пристроїв не змінює їх характерних властивостей щодо створення вражаючих факторів, здатних спричинити смерть, тілесні ушкодження чи істотну матеріальну шкоду, а відтак не можна відносити цей предмет до предметів злочинів проти власності.

Отже, формулювання диспозиції ч. 3 ст. 262 КК України вимагає вдосконалення в частині переліку предметів злочину з метою точної об'єктивізації волі законодавця та адекватного тлумачення зазначеної кримінально-правової норми.

Список бібліографічних посилань

1. Дзюба Ю. П. Деякі методологічні аспекти дослідження предмета злочину // Теоретичні основи забезпечення якості кримінального законодавства та правозастосовчої діяльності у сфері боротьби зі злочинністю в Україні : матеріали наук. конф., (м. Харків, 15 трав. 2009 р.) / редкол.: В. І. Борисов (голов. ред.) та ін. Харків : Право, 2009. С. 95–98.
2. Данилевський А. О. Кримінальна відповідальність за матеріальне, організаційне чи інше сприяння створенню або діяльності терористичної групи чи терористичної організації : монографія / наук. ред. Є. В. Фесенко. Луганськ : РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2009. 232 с.
3. Тихий В. Сучасні проблеми застосування і вдосконалення кримінально-правових норм про відповідальність за злочини проти громадської безпеки. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2008. № 3. С. 39–43.

Одержано 22.03.2019

УДК 343.97

Дар'я Федорівна КОВАЛЬОВА,

курсант 2 курсу факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Олександр Володимирович ОЛІШЕВСЬКИЙ,

кандидат юридичних наук,

старший викладач кафедри кримінального права і кримінології факультету № 1

Харківського національного університету внутрішніх справ

ЗАХОДИ ПРОТИДІЇ ПРОПАГАНДИ КУЛЬТУ НАСИЛЬСТВА І ЖОРСТОКОСТІ

До соціально шкідливих наслідків сприйняття інформації, що містить пропаганду культу насильства і жорстокості відносяться: створення в суспільстві атмосфери бездуховності; деформація моральних цінностей до низьких інстинктів та прагнень; розвиток негативних душевних якостей; формування злочинних алгоритмів соціальної поведінки; нестійкість до

прояву агресії; детермінування насильницьких злочинів; фізична шкода. Тому пошук шляхів боротьби з таким видом пропаганди є вкрай необхідним.

В кримінології питання протидії злочинності знайшло якісне висвітлення. Однак, питання заходів протидії пропаганді культу насильства і жорстокості залишається малодослідженим. Отже, метою даних тез доповіді є спроба усунення вказаного пробілу.

До заходів протидії пропаганді культу насильства і жорстокості слід відносити наступні:

1) офіційно публічно засуджувати діяння винних осіб на підставі статті 300 «Введення, виготовлення або розповсюдження творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію» КК України;

2) роз'яснювати населенню які саме відомості або дані відносяться до інформації, що містить пропаганду культу насильства і жорстокості, чому останні приносять шкоду, які види насильства і у яких випадках є «позитивними»;

3) активно аналізувати, давати критичну оцінку інформаційним продуктам і послугам на предмет наявності досліджуваного в цій роботі;

4) не сприймати завідомо шкідливу інформаційну продукцію: 1) не дивитися такі фільми як «Ангелы хранители. Возрождение», «Вдова Дракулы», «Ведьма», «Глаз-убийца», «Давилка», «Дантист», «Доберман», «Доппельгангер», «Казни 1, 2», «Кровожадные уроды», «Лики смерти 1-4», «Людоед», «Маньяк невидимка», «Мясник», «О смерти и любви», «Охотник за обнаженными», «Первая сила», «Поломка», «Призрак смерти», «Разрушительница» тощо [1]; 2) не розглядати відповідні джерела; 3) не прослуховувати подібну продукцію; 4) не грати в такі ігри як «Evil Dead Regeneration», «Resident Evil Operation Raccoon City» [2], «Manhunt 2», «Mortal Kombat», «Soldier of Fortune 2», «The Darkness II» і тому подібні;

5) запровадити вікові обмеження на сприйняття інформаційної продукції;

6) заборонити обіг конкретних інформаційних матеріалів (з цією метою необхідно створити та активно оновлювати відповідні банки даних (каталогів) з відкритим доступом Національною експертною комісією України з питань захисту суспільної моралі);

7) організувати масові схвальні оцінки духовному та високоморальному способів життя;

8) популяризувати життя видатних історичних осіб з метою наслідування їхніх позитивних думок і вчинків тощо.

Список бібліографічних посилань

1. Щодо фільмів, які заборонені для розповсюдження і демонстрування в Україні : від 01.07.1999 № 9-3216/17 // Законы Украины. Информационно-правовой портал : сайт. URL: <http://www.uazakon.com/document/spart56/inx566691.htm> (дата звернення: 22.02.2019).

2. Рішення Експертної комісії з питань розповсюдження і демонстрування фільмів від 18 червня 2013 року № 24. URL: <http://www.moral.gov.ua/solutions/506/> (дата звернення: 22.02.2016).

Одержано 28.02.2019

УДК 343.713(477)

Оксана Анатоліївна КОВТУН,

слідчий слідчого відділу Олешківського відділення поліції
Новокаховського відділу поліції ГУНП в Херсонській області,
аспірант Науково-дослідного інституту
вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса
Національної академії правових наук України (м. Харків)

КВАЛІФІКАЦІЯ ВИМАГАННЯ ЗА СУКУПНІСТЮ З ОКРЕМИМИ ЗЛОЧИНАМИ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ

Щодо кваліфікації вимагання за сукупністю з бандитизмом у Кримінальному кодексі УРСР 1960 р. Кримінальний кодекс УРСР 1960 р. у ст. 69 не визначав конкретні діяння, які може вчиняти банда. Постанова Пленуму ВСУ від 7 липня 1995 р. № 9 передбачала, що «слід мати на увазі, якщо у разі, коли створеною бандою вчинено злочин, за який законом встановлено більш сувору відповідальність, ніж за бандитизм, такі дії підлягають кваліфікації за сукупністю